Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

u p̄ ab eis rōnabilī queri. si uoluntas
in quantū in ordinata ē. peccēm est.
qr̄ g̃ uitiis. id. in genium. ⁊ hō modi. ē
in ordinata s̄. peccā n̄ s̄. ¶ In ordina
ta u s̄. sic uoluntas. cū ad rectū finē
n̄ tendunt. eoq; actus. p̄uaricōnes
existunt. Ad q. illi dnt uoluntatis
nomine. aliq̄ndo ium. scit n̄lem po
tentiam uolendi. aliq̄ndo actū ip̄i
uis sigcari. Vis aū ipa naturalī aīe
insita. nūq̄m peccēm ē. sic nec uis me
morandi. ut intelligendi. s; act̄ hui
uis. qui ⁊ uoluntas dr̄. tō peccēm est.
q̄ndo inordinatus ē. Qr̄ actus uolun
tatis sit peccēm. si actus aliar̄ poten
tiar̄ non sunt peccata. Sed et
adhuc quertur. qr̄ hui naturalis
potentiē actus peccēm sit. si aliarū
potentiar̄ actus non s̄ peccā. s. po
tentiē memorandi. ē actus ē memo
rare. ⁊ potentiē intelligendi. ē act̄ est
intelligē. Ad q. ⁊ ip̄i dnt. qd alīd g̃ius
ē actus ille uoluntatis. q̄m act̄ memo
riē ut intellis. h. u. act̄ ē ad aliquid
adipiscendū. ut n̄ āmittendū q̄ n̄ p
ē de malis quin sit malus. Velle. u.
mala malū ē. s; intelligē ut memo
rare mala malū n̄ ē. Quamuis eoq
quidam ⁊ hos actus malos ē indū
non impbe asserunt. Memorat enī
interdū quis malū ut faciat. ⁊ q̄nt
intelligē uerū ūsciat impugnare.
Ecce qualī solut̄ p̄missa questio
abbis qui dnt omnia ē bona in q̄n
tū s̄. Qui dnt uoluntates malas
peccā ē. ⁊ nullo m̄ bona breuī re
spondent. dicentes actū uoluntatis
n̄ ē de n̄lib. s; ium ip̄am. ⁊ poten
tiam uolendi. q̄ semp bonū ē. ⁊ in
omnib ē. ⁊ in paruulis inq̄ ōdum
ē actus ei. Quomodo intelligendū
sit illud. homo ⁊ q. seruus ē pecci
naturaliter uult bonum.

Preterea queri solet quom intelligē
dum sit q. art ambr. exponens
illud uerbū apli. non enī qd uolo
ultd ago. s; q̄ nolo ultd facio. dic. u. qd
ho subiectus peccō fac qd non uult.
qua n̄liter uult bonū. s; uoluntas h
semp caret effectu. n̄ grā di aduuet.
⁊ liberet. Si ho subiectus ē peccō. uult
quod malū. ⁊ opatur. qa seruus est
peccī. ⁊ ei uoluntatē sic sup dic aug.
libenter fac. q̄m. g̃ naturalī uult
bonū. ¶ an ē ead uoluntas. i. idē mot.
qua libenter peccō seruit. ⁊ q̄ natalī
uult bonū. ¶ Si non ē ead uoluntas.
que g̃ istax ē. que cū ho iustificatur.
a seruitute peccī liberatur. ¶ Vt enī
supi dsseruim. grā di uoluntatē
hominis liberat. ⁊ aduuat. q̄ uolun
tatē hominis p̄parat. aduuandā.
⁊ aduuat p̄paratā. s; q̄ ē illa uolun
tas. an illa que naturaliter uult
bonū. an q̄ libenter seruit peccato.
si tam dic sint uoluntates. ¶ Proposita
ē questio pfunda que uaria adiuē
sis. expositione detinuat. alī enī
dicunt duos ē motus. unū quod
uult bonū naturalī. qr̄ nīl. ¶ q̄re
natural dr̄. ¶ qua talis fuit mot
nature humane. in pma odtione.
inqua cāti fine uitio sum. q̄ ppre
n̄ dr̄. Fuit enī homo cātus in uolū
tate rectus. uñ in ecclāsticis dogma
tib scp̄tū ē. Firmissime tene. pmos
homines bonos ⁊ rectos. ē cātos. cū
libero arbo. quo possent si uellent
p̄a uoluntate peccare. eosq; nō ne
cessitate. s; p̄pa uoluntate peccasse.
Recte g̃ dr̄ homo naturalī uelle bo
num. quia in bona et recta uolū
tate conditus ē. Supior. u. sentil
la rōnis q̄ ⁊ ū aut ueī incham non
potuit extingui. bon semp uult
⁊ malū odit. Alī ā motū dnt ē

¶ An ead uoluntate uelit naturaliter bon. ⁊ libenter peccato seruat uel non.

¶ Respo. s. quosdā.

¶ Q. ⁊ memorie ⁊ intelligentie actus aliq̄n malos dnt.

¶ Proposita tam q̄stionē exequitur pus. f. illos qui dnt duos ē mot.

¶ Bernardi.